

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. gruodžio 1 d.*

Byloje C-309/04

dėl 2004 m. balandžio 20 d. *Bundesfinanzhof* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. liepos 21 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Fleisch-Winter GmbH & Co. KG

prieš

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (pranešėjas) ir E. Levits,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas P. Léger,
posėdžio sekretorė K. Sztranc, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. liepos 7 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Fleisch-Winter GmbH & Co. KG*, atstovaujamos advokatų U. Schrömbges ir J. Vagt,
- *Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, atstovaujamos G. Seber,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. van Rijn ir F. Erlbacher,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra pateiktas dėl 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3665/87, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisyklės (OL L 310, p. 57, toliau – Reglamentas Nr. 3665/87), su pakeitimais, padarytais 1994 m.

gruodžio 2 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2945/94 (OL L 351, p. 1), 3, 11 ir 13 straipsnių išaiškinimo.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą tarp *Fleisch-Winter GmbH & Co. KG* (toliau – *Fleisch-Winter*) ir *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* (Vokietijos muitinės institucija, toliau – *Hauptzollamt*) dėl prašymo grąžinti eksporto grąžinamosios išmokos avansą kartu skiriant piniginę baudą ir atsakymo skirti prašytą grąžinamąją išmoką.

Bendrijos teisė

- 3 Reglamento Nr. 3665/87 devinta ir šešiolikta konstatuojamosios dalys nustato:

„produktai turi būti tokios kokybės, kad juos būtų galima pateikti į rinką įprastinėmis sąlygomis;

<...>

<...> sudarant eksportuotojams geresnes sąlygas finansuoti savo sandorius, valstybės narės turėtų būti įgaliotos iš anksto sumokėti visą grąžinamosios išmokos sumą arba jos dalį, kai tik priimama eksporto deklaracija, jeigu pateikiamas užstatas, garantuojantis, kad iš anksto sumokėta suma bus grąžinta, jei vėliau paaiškėtų, jog grąžinamoji išmoka neturėjo būti sumokėta.“

Šio reglamento 3 straipsnyje nustatyta:

1. „Eksporto diena“ – tai diena, kai muitinės pareigūnai priima eksporto deklaraciją, kurioje nurodoma, jog bus prašoma grąžinamosios išmokos.

2. Pagal eksporto deklaracijos priėmimo dieną nustatoma:

- a) taikomas grąžinamosios išmokos dydis, jeigu grąžinamoji išmoka nebuvo nustatyta iš anksto;
- b) visi grąžinamosios išmokos dydžio patikslinimai, jeigu grąžinamoji išmoka buvo nustatyta iš anksto.

3. Visi kiti veiksmai, teisės požiūriu turintys tokį pat poveikį kaip ir eksporto deklaracijos priėmimas, laikomi lygiaverčiais tokiam priėmimui.

4. Pagal eksporto dieną nustatoma eksportuojamo produkto kiekis, rūšis ir savybės.

5. Tam, kad būtų išmokėta grąžinamoji išmoka, dokumente, kuris naudojamas eksportuojant produktus ar prekes, turi būti nurodyta visa informacija, reikalinga grąžinamajai išmokai apskaičiuoti, būtent:

- a) produktų aprašymas, padarytas pagal grąžinamosioms eksporto išmokoms taikomą nomenklatūrą;
- b) produktų grynoji masė arba tam tikrais atvejais matavimo vienetais išreikštas kiekis, į kurį turi būti atsižvelgta apskaičiuojant grąžinamąją išmoką;
- c) jei būtina apskaičiuoti grąžinamąją išmoką, atitinkamų produktų sudėtis arba šios sudėties nuoroda.

Jei šioje dalyje minimas dokumentas yra eksporto deklaracija, tokiam dokumente taip pat turi būti pateikiama ši informacija ir žyma „grąžinamosios išmokos kodas“.

6. Priimant eksporto deklaraciją arba atliekant šiuos veiksmus, produktai perduodami muitinės priežiūrai tol, kol jie išvežami iš Bendrijos muitų teritorijos.“
(Neoficialus vertimas)

- 5 Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalis numato sankcijas tuo atveju, kai eksportuotojas paprašė didesnės grąžinamosios išmokos, nei jam priklauso. Šios dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad prašoma grąžinamoji išmoka yra laikoma suma, kuri apskaičiuojama remiantis informacija, pateikiama pagal šio reglamento 3 straipsnį ar 25 straipsnio 2 dalį.

6 Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnis nustato:

„Grąžinamoji išmoka neskiriama už produktus, kurie nėra geros ir tinkamos prekinės kokybės ir, jei šie produktai yra skirti žmonių maistui, jų visai negalima vartoti pagal šią paskirtį arba galimybė tai daryti yra žymiai sumažėjusi dėl jų savybių ar būsenos.“

7 Šio reglamento 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Grąžinamąją išmoką moka valstybė narė, kurioje priimama mokėjimo deklaracija, ir tik jeigu to konkrečiai paprašo eksportuotojas.

Paraiška sumokėti grąžinamąją išmoką pateikiama:

- a) raštu; valstybės narės gali nustatyti, kad tuo tikslu būtų naudojamos specialios formos; arba
- b) kompiuteriu, laikantis taisyklių, kurias nustato kompetentingos institucijos, gavus Komisijos sutikimą.

<...>

2. Išskyrus tuos atvejus, kai atsiranda *force majeure* aplinkybių, dokumentai, susiję su grąžinamosios išmokos mokėjimu arba užstato grąžinimu, turi būti pateikti per dvylika mėnesių nuo eksporto deklaracijos priėmimo dienos.“ (Neoficialus vertimas)

8 Reglamento Nr. 2945/94 trečia konstatuojamoji dalis nustato:

„kadangi, kai eksportuotojas pateikia neteisingą informaciją, dėl jos gali būti nepagrįstai išmokamos išmokos, jeigu klaida nebuvo nustatyta; jeigu klaida buvo nustatyta, normalu skirti eksportuotojui baudą, kurios suma proporcinga sumai, kuri būtų buvusi nepagrįstai gauta, jeigu klaida nebūtų buvusi nustatyta, o jeigu klaidinga informacija buvo pateikta tyčia, taip pat normalu skirti dar didesnę baudą“.

9 1999 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/1999, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles (OL L 102, p. 11), 21 straipsnio 1 dalies pirmojoje ir antrojoje pastraipose nustatyta:

„Grąžinamoji išmoka neskiriama už produktus, kurie eksporto deklaracijos priėmimo dieną nėra geros ir tinkamos prekinės kokybės.

Produktai laikomi atitinkančiais pirmojoje pastraipoje nustatytus reikalavimus, jeigu juos galima įprastinėmis sąlygomis parduoti Bendrijos teritorijoje pagal aprašymą, kuris pateikiamas paraiškoje gauti grąžinamąją išmoką, ir jeigu, kai produktai skirti žmonių maistui, juos galima varuoti arba jie nėra iš esmės pažeisti dėl savybių ar būsenos.“

- 10 1995 m. rugsėjo 20 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2221/95, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 386/90 dėl fizinių patikrinimų, atliekamų eksportuojant žemės ūkio produktus, už kuriuos skiriamos grąžinamosios išmokos, taikymo taisykles (OL L 224, p. 13), 5 straipsnio 1 dalies trečioji pastraipa nustato:

„Eksporto muitinės įstaiga užtikrina, kad būtų laikomasi Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 13 straipsnio.“ (Neoficialus vertimas)

- 11 1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 805/68, nustatančio bendrą galvijienos rinkos organizavimą (OL L 148, p. 24), su pakeitimais, padarytais 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3290/94 dėl žemės ūkio sektoriuje būtinų pritaikomųjų pataisų ir pereinamojo laikotarpio priemonių, kad būtų įgyvendintos daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytos sutartys (OL L 349, p. 105, toliau – Reglamentas Nr. 805/68), 13 straipsnio 6, 9 ir 10 dalys nustato:

„6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką bei atitinkamą eksporto licenciją.

<...>

9. Grąžinamoji išmoka mokama įrodžius, kad:

— produktai yra Bendrijos kilmės, išskyrus atvejį, kai taikoma 10 dalis,

— produktai iš Bendrijos išvežti

<...>

<...>

10. Kai nėra leidžiančių nukrypti nuostatų, kurios suteikiamos 27 straipsnyje nustatyta tvarka, produktams, įvežamiems iš trečiųjų šalių, o po to išvežamiems į trečiąsias šalis, eksporto grąžinamoji išmoka netaikoma.“

- ¹² 1996 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimo 96/239/EB dėl avarinių priemonių, skirtų apsisaugoti nuo galvijų spongiforminės encefalopatijos (OL L 78, p. 47) su pakeitimais, padarytais 1996 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimu 96/362/EB (OL L 139, p. 17, toliau – Sprendimas 96/239), 1 straipsnyje nustatyta:

„<...> Jungtinė Karalystė iš savo teritorijos neeksportuoja į kitas valstybes nares arba į trečiąsias šalis:

<...>

— Jungtinėje Karalystėje paskerstų galvijų mėsos,

- iš Jungtinėje Karalystėje paskerstų galvijų gautų gaminių, galinčių patekti į žmonių mitybos grandinę <...>

<...>“ (Neoficialus vertimas)

- 13 Sprendimo 96/239 1a straipsnyje numatyta:

„1. Jungtinė Karalystė neeksportuoja:

- žmonių maistui skirtos mėsos,

<...>

gautos iš galvijų, kurie nebuvo paskersti Jungtinėje Karalystėje, išskyrus atveji, jeigu ji tiekama iš Jungtinės Karalystės įmonių, kuriose vykdoma oficiali veterinarijos kontrolė ir kurios turi įdiegusios žaliavų identifikavimo sistemą, leidžiančią užtikrinti žaliavų kilmę visoje gamybos grandinėje.

2. Jungtinė Karalystė pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms 1 dalyje numatytas sąlygas atitinkančių įmonių sąrašą.

3. Jungtinė Karalystė užtikrina, kad 1 dalyje nurodyti produktai, eksportuojant juos į kitas valstybes nares, turėtų oficialaus veterinaro išduotą sanitarinį pažymėjimą, patvirtinantį, kad šie produktai atitinka 1 dalyje numatytas sąlygas.“ (Neoficialus vertimas)

Pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

- 14 *Fleisch-Winter* 1997 m. gegužės – birželio mėnesiais deklaravo penkis siuntas užšaldytos galvijienos, pagal deklaracijų duomenis skirtas eksportuoti į Rusiją. Ši įmonė galvijieną įsigijo iš Prancūzijos bendrovės, kuri ją buvo nusipirkusi iš vienos Belgijos bendrovės. Vokietijos muitinės ir kovos su sukčiavimu įstaigų atliktas tyrimas atskleidė faktus, iš kurių matyti, kad mėsos kilmės šalis galėjo būti Jungtinė Karalystė ir kad į Belgiją ji galėjo būti įvežta pažeidžiant Sprendimą 96/239.
- 15 Taigi *Hauptzollamt* pareikalavo grąžinti iš anksto sumokėtos eksporto grąžinamosios išmokos dalį ir vienu atveju atsisakė skirti prašytą išmoką. Po to, kai buvo atmestas jos skundas, *Fleisch-Winter* dėl šių sprendimų pateikė apeliaciją, tačiau ji taip pat buvo atmesta.
- 16 1997 m. lapkričio 24 d. sprendimu, išdėstytu 1999 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo dėl skundo redakcijoje, *Hauptzollamt*, remdamasi Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos a punktu, už penkis minėtas siuntas skyrė *Fleisch-Winter* baudą, kurios bendra suma buvo 104 312,90 Vokietijos markių (DEM), motyvuodama tuo, kad, priešingai šios įmonės pateiktai informacijai, įmonė neturėjo teisės į eksporto grąžinamąją išmoką.

17 *Fleisch-Winter* pareiškė ieškinį kompetentingam *Finanzgericht*, kuris nusprendė, jog *Hauptzollamt* baudą paskyrė pagrįstai. *Finanzgericht* teigimu, ieškovė pagrindinėje byloje negalėjo išsklaidyti abejonių, kad šiai eksportuoti į Rusiją skirtai mėsei buvo taikomas Bendrijos draudimas eksportuoti. Todėl ji negalėjo prašyti šios išmokos, kadangi mėsa, kuriai taikomas šis draudimas, nebuvo „tinkamos prekinės kokybės“ Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnio prasme.

18 *Fleisch-Winter* pateikus apeliacinį skundą dėl sprendimo atmesti jos ieškinį *Bundesfinanzhof*, šis nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1) Ar tai, kad remiantis muitinės pareigūnų tyrimu įtariama, jog prekei taikomas Bendrijos teisės nustatytas eksporto draudimas, neleidžiantis eksportuoti produktų, už kuriuos skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos, iš vienos valstybės narės į kitas valstybes nares arba trečiąsias valstybes, pati savaime yra pakankama priežastis pripažinti, kad prekė nėra geros ir tinkamos prekinės kokybės Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnio pirmo sakinio prasme, nesvarbu, kokios yra faktinės šio produkto savybės arba galimybės tiekti jį rinkai?

2) Ar nacionalinėje mokėjimo paraiškoje pateikta garantija, kad produktas yra geros ir tinkamos prekinės kokybės Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnio pirmo sakinio prasme, laikytina informacija, pateikta pagal Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos ir 3 straipsnio nuostatas?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmo klausimo

- 19 Šiuo klausimu, kurį galima padalyti į dvi dalis, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnis aiškintinas taip: viena vertus, jis draudžia galvijieną, kuriai taikomas Bendrijos teisės nustatytas eksporto iš vienos valstybės narės į kitas valstybes nares arba trečiąsias valstybes draudimas, laikyti „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ ir, kita vertus, ar išmokų skyrimo tikslais jis reikalauja, kad eksportuotojas įrodytų, jog eksportuoto produkto kilmės valstybė nėra valstybė narė, iš kurios eksportas yra uždraustas, kai nacionalinė administracija turi įrodymų, kad produktui taikomas eksporto draudimas.

Dėl pirmo klausimo pirmos dalies

- 20 Nagrinėdamas klausimą, susijusį su 1967 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu Nr. 1041/67/EEB, nustatančiu išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo produktams, kuriems galioja vienodos kainos sistema, taisykles (OL 314, 1967, p. 9), Teisingumo Teismas nusprendė, kad „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ reikalavimas yra bendra ir objektyvi eksporto grąžinamosios išmokos skyrimo sąlyga ir kad prekė, kurios negalima parduoti Bendrijos rinkoje įprastinėmis sąlygomis ir paraiškoje gauti grąžinamąją išmoką nurodytu pavadinimu, neatitinka šių kokybės reikalavimų (žr. šiuo klausimu 1973 m. spalio 9 d. Sprendimo *Muras*, 12/73, Rink. p. 963, 12 punktą ir 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *SEPA*, C-409/03, dar nepaskelbto Rinkinyje, 22 punktą).

- 21 Iš eksporto grąžinamąsias išmokas už žemės ūkio produktus reglamentuojančių teisės aktų aišku, kad prekės kokybė, leidžianti pateikti ją į rinką „įprastinėmis sąlygomis“, yra nuo sąvokos „gera ir tinkama prekinė kokybė“ neatsiejamas elementas, nes visuose po Reglamento Nr. 1047/67 priimtuose šios srities reglamentuose buvo nurodomos tos pačios eksporto grąžinamųjų išmokų mokėjimo sąlygos – „gera ir tinkama prekinė kokybė“ ir kad prekės kokybė leistų pardavinėti esant „įprastinėms sąlygoms“. Kai dėl Reglamento Nr. 3665/87, šis reikalavimas nurodytas jo devintoje konstatuojamojoje dalyje (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *SEPA* 23 ir 26 punktus).
- 22 Pažymėtina, kad, remiantis Sprendimu 96/239, pagrindinės bylos aplinkybių atsiradimo metu galvijienos eksportas iš Jungtinės Karalystės buvo draudžiamas.
- 23 Taigi tokia mėsa, kurios platinimas Bendrijoje yra labai apribotas, negali būti laikoma parduodama „įprastinėmis sąlygomis“ (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *SEPA* 30 punktą).
- 24 Tai reiškia, kad nepaisant Bendrijos draudimo eksportuota galvijiena nėra „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnio prasme ir kad jos eksportas nesuteikia teisės skirti išmokas.
- 25 Todėl į pirmo klausimo pirmą dalį atsakyтина, kad Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnis turi būti aiškinamas taip: jis draudžia galvijieną, kuriai taikomas Bendrijos teisės nustatytas eksporto iš tam tikros valstybės narės į kitas valstybes nares arba trečiąsias valstybes draudimas, laikyti „geros ir tinkamos prekinės kokybės“.

Dėl pirmo klausimo antros dalies

- 26 Remiantis Reglamento Nr. 805/68 13 straipsnio 9 dalimi, eksporto grąžinamoji išmoka mokama įrodžius, kad produktai yra Bendrijos kilmės, išskyrus atvejį, kai taikoma šio straipsnio 10 dalis. Byloje nėra įrodymų, kad turi būti taikomos 13 straipsnio 10 dalyje nurodytos leidžiančios nukrypti nuostatos. Nėra abejonių, kad pareiga tai įrodyti tenka eksportuotojui.
- 27 Jeigu iškyla abejonių dėl vieno ar daugiau produktų kilmės, Bendrijos kilmė gali būti įrodyta tik pateikiant įrodymus, kad šio (-ių) produkto (-ų) kilmės valstybė yra konkreti valstybė narė ar konkrečios valstybės narės. Remiantis šiais įrodymais, vienareikšmiškai nustatoma, ar produktas, už kurį prašoma eksporto grąžinamosios išmokos, yra iš valstybės narės, iš kurios eksportas yra uždraustas.
- 28 Kai dėl „geros ir tinkamos prekinės kokybės“, pirmiausia pažymėtina, kad Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnis yra šio reglamento II antraštinės dalies „Eksportas į trečiąsias šalis“ 1 skyriuje „Teisė gauti grąžinamąją išmoką“, o tai rodo, kad „gera ir tinkama prekinė (eksportuojamo produkto) kokybė“ yra viena iš privalomų materialinių sąlygų skirti išmokas.
- 29 Kaip teigia *Fleisch-Winter*, Reglamento Nr. 3665/87 3 straipsnio 5 dalis nepaneigia, kad „gera ir tinkama prekinė kokybė“ yra viena iš materialinių sąlygų skirti išmokas, kadangi joje nurodytų duomenų sąrašas nėra baigtinis.

- 30 Priešingai nei teigia *Fleisch-Winter*, to taip pat nepaneigia ir Reglamentas Nr. 800/1999. Iš tikrųjų, pirma, šis reglamentas, panaikines ir pakeitęs Reglamentą Nr. 3665/87 vėliau nei atsirado pagrindinės bylos aplinkybės, netaikomas *ratione temporis*. Antra, Reglamento Nr. 800/1999 21 straipsnis, kaip ir Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnis, yra šio reglamento II antraštinės dalies 1 skyriuje „Teisė gauti grąžinamąją išmoką“, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 28 punkte. Būtent pastarasis 1 skyrius nustato materialines teises gauti grąžinamąją išmoką sąlygas.
- 31 Eksporto grąžinamųjų išmokų sistemai būdinga, viena vertus, kad Bendrijos pagalba teikiama tik su sąlyga, kad eksportuotojas dėl jos pateiks paraišką ir, antra, kad sistema finansuojama iš Bendrijos biudžeto. Kadangi sistema grindžiama neprivalomomis deklaracijomis, eksportuotojas, savo valia nusprendęs ja pasinaudoti, privalo pateikti visą reikšmingą informaciją, kurios reikia nustatyti teisę gauti grąžinamąją išmoką ir apskaičiuoti šios išmokos dydį. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas, nagrinėdamas klausimą, susijusį su Reglamentu Nr. 3665/87 ir jo baudų sistema, jau yra nusprendęs, kad, kalbant apie Bendrijos pagalbos sistemą, pagalbos skyrimui būtina taikoma sąlyga, kad jos gavėjas pateiks visas sąžiningumo ir patikimumo garantijas (žr. šiuo klausimu 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Käserer Champignon Hofmeister*, C-210/00, Rink. p. I-6453, 41 punktą).
- 32 Deklaruodamas produktą taikant eksporto grąžinamųjų išmokų procedūrą, eksportuotojas leidžia suprasti, kad šis produktas atitinka visas išmokoms skirti būtinas sąlygas. Reglamentas Nr. 3665/87 neįpareigoja eksportuotojo pateikti aiškios deklaracijos apie „gerą ir tinkamą prekinę kokybę“, tačiau, net jei eksportuotojas tokios deklaracijos ir nepateikia, jo paraiška gauti grąžinamąją išmoką visuomet reiškia, kad jis numanomai užtikrina, jog ši sąlyga yra įvykdyta. Su *Fleisch-Winter* argumentu, kad „gera ir tinkama prekinė kokybė“ yra teisiškai preziumuojama, negali būti sutinkama.

- 33 Bendrąsias eksporto grąžinamųjų išmokų taikymo žemės ūkio produktams sąlygas yra reglamentavusi Komisija, o nacionalinės valstybių narių valdžios institucijos turi taikyti Bendrijos teisės aktus savo teritorijoje ir užtikrinti jų laikymąsi. Pareiga patikrinti išmokų mokėjimo sąlygas padidėja tokiais atvejais, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kai uždraudžiamas konkrečios mėsos rūšies eksportas iš vienos valstybės narės motyvuojant visuomenės sveikatos apsauga nuo sunkių ligų ir epidemijų. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas keletą kartų yra pabrėžęs su galvijų spongiformine encefalopatija susijusių grėsmių realumą ir sunkumą bei tinkamą apsauginių priemonių, pateisinamų visuomenės sveikatos apsauga nuo šios ligos, pobūdį (žr. 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimą *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją*, C-180/96, Rink. p. I-2265, 2001 m. liepos 12 d. Sprendimą *Portugalija prieš Komisiją*, C-365/99, Rink. p. I-5645 ir 2003 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-393/01, Rink. p. I-5405, 42 punktą).
- 34 Kai dėl klausimo, ar „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ reikalavimai įvykdyti, *Fleisch-Winter* argumentas, kad Reglamento Nr. 2221/95 5 straipsnio 1 dalies trečiosios pastraipos nuostata, reikalaujanti, kad eksporto muitinės įstaiga užtikrintų Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnio laikymąsi, nustato nacionalinėms valdžios institucijoms absoliučią pareigą nustatyti „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ buvimą, turi būti atmetas. Iš tiesų Reglamento Nr. 2221/95 objektas yra fizinis produktų patikrinimas, tačiau patikrinimas pagrindinėje byloje yra susijęs su jų teisiniu požymiu, o tai neleidžia konstatuoti, kad atliktas fizinis patikrinimas.
- 35 Priešingai, kadangi eksportuotojas, pateikdamas paraišką gauti grąžinamąją išmoką, bet kuriuo atveju aiškiai ar numanomai užtikrina „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ buvimą, jis, remdamasis nacionalinėje teisėje taikomomis įrodinėjimo taisyklėmis, turi įrodyti, kad ši sąlyga yra tikrai įvykdyta, tuo atveju, jei nacionalinėms valdžios institucijoms iškiltų abejonių dėl deklaracijos.

36 Be to, iš bylos medžiagos išplaukia, kad po to, kai paaiškėjo tam tikri faktai, iš kurių išplaukia, jog eksportuotos galvijienos kilmės šalis galėjo būti Jungtinė Karalystė, o šiai galvijienai galėjo būti taikomas eksporto draudimas, buvo pareikalauta grąžinti iš anksto sumokėtų grąžinamųjų išmokų dalį ir atsakyta skirti vieną iš prašytų išmokų, o tai buvo pagrindas administraciniam, vėliau – ir teismo procesui. Vykstant šiems procesams, *Fleisch-Winter* nepateikė informacijos dėl mėsos kilmės ir posėdžio metu paskelbė net nežinojusi, kuri valstybė yra šio produkto kilmės valstybė. Išanalizavęs visus reikšmingus įrodymus šioje byloje ir jais remdamasis, nacionalinis teismas turi padaryti galutinę išvadą.

37 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmo klausimo antrą dalį atsakytina taip: Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnis reikalauja, jog tam, kad būtų skiriamos išmokos, eksportuotojas turi įrodyti, kad eksportuoto produkto kilmės valstybė nėra valstybė, iš kurios eksportas yra uždraustas, kai nacionalinė administracija turi įrodymų, kad produktui taikomas eksporto draudimas.

38 Taigi į pirmą klausimą atsakytina taip: Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnis aiškintinas kaip draudžiantis galvijieną, kuriai taikomas Bendrijos teisės nustatytas eksporto iš tam tikros valstybės narės į kitas valstybes nares arba trečiąsias valstybes draudimas, laikyti „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ ir reikalaujantis, jog tam, kad būtų skiriamos išmokos, eksportuotojas įrodytų, kad eksportuoto produkto kilmės valstybė nėra valstybė, iš kurios eksportas yra uždraustas, kai nacionalinė administracija turi įrodymų, kad produktui taikomas eksporto draudimas.

Dėl antro klausimo

- 39 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar nacionalinėje mokėjimo paraiškoje pateikta garantija, kad produktas yra geros ir tinkamos prekinės kokybės Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnio pirmo sakinio prasme, laikytina informacija, pateikta pagal Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos ir 3 straipsnio nuostatas.
- 40 Kai dėl Reglamento Nr. 3665/87 47 straipsnio 1 dalyje nurodytos mokėjimo paraiškos, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad šiuo atveju kalbama tik apie techninio ir procedūrinio pobūdžio dokumentą. Ši paraiška, kuri gali būti pateikiama per dvylika mėnesių nuo eksporto deklaracijos priėmimo dienos, t. y. po eksporto veiksmo, nėra teisinis teisės į tokią išmoką pagrindas, nors ir yra išankstinė eksporto grąžinamosios išmokos mokėjimo sąlyga. Taigi paraiška gauti išmoką šio reglamento 11 straipsnio 1 dalies prasme nėra pateikiama paduodant mokėjimo paraišką šio reglamento 47 straipsnio prasme (žr. šiuo klausimu 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Käserei Champignon Hofmeister*, C-385/03, Rink. p. I-2997, 26 ir 27 punktus).
- 41 Iš teismo praktikos taip pat išplaukia, kad tik Reglamento Nr. 3665/87 3 straipsnio 5 dalyje nurodyti dokumentai, t. y. eksporto deklaracija arba bet kuris eksporto metu naudojamas dokumentas, gali, pirma, būti teisinis grąžinamosios išmokos pagrindas ir, antra, būti pagrindas pradėti paraiškos gauti grąžinamąją išmoką patikrinimo procedūrą, dėl kurios gali būti taikoma sankcija pagal šio reglamento 11 straipsnio 1 dalį (žr. šiuo klausimu minėto 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Käserei Champignon Hofmeister* 23, 29 ir 36 punktus).

42 Kaip jau buvo paaiškinta šio sprendimo 32 ir 35 punktuose, paraiškos gauti grąžinamąją išmoką pateikimas bet kuriuo atveju aiškiai ir numanomai užtikrina, kad grąžinamosios išmokos skyrimo sąlygos įvykdytos, o tai reiškia ir „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ buvimą. Šiuo atveju Reglamento Nr. 3665/87 47 straipsnyje nurodyta mokėjimo paraiška negali būti laikoma lemiančia nustatant materialinę teisę į grąžinamąją išmoką.

43 Atsižvelgiant į minėtus argumentus, į antrą klausimą atsakytina taip: nacionalinėje mokėjimo paraiškoje pateikta garantija, kad produktas yra geros ir tinkamos prekinės kokybės Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnio pirmo sakinio prasme, nelaikytina informacija, pateikta pagal kartu taikomas Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos ir 3 straipsnio nuostatas. Tačiau nacionalinis teismas, siekdamas įvertinti eksportuotojo padėtį, gali ją laikyti vienu iš įrodymų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3665/87, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles, su pakeitimais, padarytais 1994 m. gruodžio 2 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2945/94, 13 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis galvijena, kuriai taikomas Bendrijos teisės nustatytas eksporto iš tam tikros valstybės narės į kitas valstybes nares arba trečiąsias valstybes draudimas, laikyti „geros ir tinkamos prekinės kokybės“ ir reikalaujantis, jog tam, kad būtų skiriamos išmokos, eksportuotojas įrodytų, kad eksportuoto produkto kilmės valstybė nėra valstybė, iš kurios eksportas yra uždraustas, kai nacionalinė administracija turi įrodymų, kad produktui taikomas eksporto draudimas.
2. Nacionalinėje mokėjimo paraiškoje pateikta garantija, kad produktas yra geros ir tinkamos prekinės kokybės Reglamento Nr. 3665/87 su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 2945/94, 13 straipsnio pirmo sakinio prasme, nelaikytina informacija, pateikta pagal kartu taikomas šio reglamento 11 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos ir 3 straipsnio nuostatas. Tačiau nacionalinis teismas, siekdamas įvertinti eksportuotojo padėtį, gali ją laikyti vienu iš įrodymų.

Parašai.